

„Nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. Zakazuje się stosowania kar cielesnych.”

Artykuł 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich

Szanowni Państwo,

Niniejszego e-mail'a kieruję do Państwa w interesie społecznym.

Umieścić go na mojej stronie: <http://popierwszopolak.pl/>

Uprzejmie proszę o jego – w interesie społecznym – rozpowszechnianie.

Rozpoczynam go od dwóch cytatów:

1. z pisma do mnie sprzed półtora roku, z 12 marca 2024 r. głównego specjalisty Zespołu Prawa Karnego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Patryka Gisztera – **Załącznik 3**.
2. mojego – pozostającego do dnia dzisiejszego bez odpowiedzi - pisma 2 grudnia 2024 r., do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka – **Załącznik 4**.

„Przyjmując czysto hipotetycznie, że w stosunku do pozostającej w obrocie prawnym części postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (tj. punktu II umarżającego postępowanie co do 2 czynów) wywiezioną zostałaby kasacja, którą Sąd Najwyższy by uwzględnił, „rozstrzygnięcie jakie zapadłoby po wydaniu orzeczenia kasatoryjnego byłoby jakościowo tożsame z potencjalnie skarżonym kasacją postanowieniem SR w Dębicy, tj. umarzałoby postępowanie wobec przedawnienia karalności (tak jak miało to miejsce w sprawie II KK 334/19). (...) Mając na uwadze przedstawione racje, informuję uprzejmie, że dalsze działania w omówionej sprawie nie będą podejmowane przez Rzecznika Praw Obywatelskich, co powoduje, iż ewentualna kolejna Pana korespondencja niepodnosząca nowej argumentacji bądź faktów, może zostać pozostawiona bez odpowiedzi.”

Źródło: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo głównego specjalisty Patryka Gisztera z 12 marca 2024 r. – **Załącznik 3**

„Marcin Wiącek Rzecznik Praw Obywatelskich Al. Solidarności 77 00-090 Warszawa Sygn. akt: II.511.562.2023.PG

I. Zawiadomienie, że (...) 2. 1. będzie mnie satysfakcjonowało rozstrzygnięcie kasatoryjne Sądu Najwyższego, które przedstawił główny specjalista w Zespole Prawa Karnego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Patryk Giszter w sporządzonym z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich piśmie do mnie z dnia 12 marca 2024 r., II.511.562.2023.PG /Załącznik 1/, (...) Zbigniew Kękus”

Źródło: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo Zbigniewa Kękusia do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka z 2 grudnia 2024 r. – **Załącznik 4**

Niniejszy e-mail jest o sprawie, o której niektórych spośród Państwa, Adresatów niniejszego e-mail'a, informowałem poprzednio wysłanymi do Państwa e-mail'ami.

Jest o tym, co może spotkać obywatela demokratycznego państwa prawnego, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej – Rzeczpospolita Polska według art. 2 Konstytucji RP – gdy „skreślą” go, skazą na... nawet śmierć, uchodzący za autorytety moralne, mający spełniać ustawowy wobec nich wymóg nieskazitelnego charakteru, działający zespołowo sędziowie i/lub prokuratorzy.

W skrajnym przypadku ofiara wyżej wymienionych może stracić życie. Jak je stracił, zagłodzony na śmierć 33-letni Rumun Claudiu Crulic, śmiertelna ofiara niedopełnienia obowiązków – Załącznik 1.

C. Crulicowi przedstawiono – asesor Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście-Zachód Katarzyna Duda oraz asesor Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia Barbara Sikora- zarzut popełnienia w lipcu 2007 r. przestępstwa w Krakowie.

Umieszczono go w Areszcie.

Rumun twierdził, że nie mógł popełnić przypisanego mu przestępstwa, bo dzień przed jego popełnieniem wyjechał z Polski. Informował, które biuro turystyczne organizowało jego wyjazd. W sprzeciwie dla wyrządzonej mu krzywdy rozpoczął, 10 września 2007 r., protest głodowy.

Skonał po 4 miesiącach.

Media informowały po 10 latach, w 2018 roku: „Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia uniewinnił w poniedziałek trójkę lekarzy z krakowskiego aresztu, oskarżonych w sprawie śmierci rumuńskiego aresztanta Claudiu Crulica. W działaniu lekarzy nie dopatrył się znamion przestępstwa i uznał, że nie można przypisać im winy.

Sprawa dotyczy 33-letniego obywatela Rumunii, który we wrześniu 2007 r. trafił do krakowskiego aresztu jako podejrzany o kradzież dokumentów i pieniędzy z konta sędziego. W areszcie Crulic odmówił przyjmowania jedzenia i 18 stycznia 2008 r. zmarł w krakowskim szpitalu na zapalenie płuc i mięśnia sercowego w wyniku niewydolności organizmu spowodowanej długotrwałą głodówką.

Źródło: Agnieszka Pochrzęst-Motyczyńska, „Sąd uniewinnił lekarzy oskarżonych ws. śmierci Claudiu Crulica”;

<https://www.prawo.pl/zdrowie/sad-uniewinnil-lekarzy-oskarzonych-ws-smierci-claudiu-crulica-,262012.html> 02.07.2018

A żeby C. Crulic żył – oraz cieszył się wolnością - wystarczyło sprawdzić wiarygodność jego twierdzeń...

Jak udowodniła - po jego głodowej śmierci - dziennikarka „Tygodnika Powszechnego, C. Crulic rzeczywiście wyjechał z Polski w dzień poprzedzający datę popełnienia przypisanych mu przestępstw i w dniu ich popełnienia był daleko, we Włoszech, w Mediolanie.

Zarzuty przedstawił, lekarzom, prokurator Prokuratury Okręgowej w Krakowie Piotr Kosmaty, wcześniej prokurator rejonowy dla Krakowa Śródmieścia – Wschód.

A to przecież nie lekarze – tylko Prokuratura i Sąd – niedopełnili, przed pozbawieniem C. Crulica wolności, obowiązków zgromadzenia dowodów w sprawie.

Do samego końca, tzn. gdy mordowano Claudiu Crulica ze szczególnym, niebывалым okrucieństwem, poddawano go – jak podawały media – badaniom psychiatrycznym.

Rodzą się oczywiście pytania:

1. gdzie były, gdy mordowano C. Crulica, służby Donalda Tuska?
2. jak mógł, po takim mordzie zostać premier państwa, którego służby mord popełniły, Donald Tusk, przewodniczącym Rady Europejskiej?

Wartości Unii Europejskiej, w tym podstawowe wartości Unii Europejskiej...

Przewodnicząca Komisji Europejskiej Ursula von der Leyen twierdzi, że Europa to wartości Talmudu.

To by wiele wyjaśniało.

Wspominam o tej sprawie ponieważ ja też – jak śp. C. Crulic - jestem ofiarą niedopełnienia obowiązków, a potem cwaniactwa i okrucieństwa prokuratorów i sędziów. I innych...

W moim przypadku jako pierwsza obowiązków niedopełniła prokurator **Radosława Ridan**, podwładna wspomnianego wyżej prokuratora rejonowego dla Krakowa Śródmieścia Wschód **Piotra Kosmatego**.

Sporządziła, ponad 19 lat temu, w dniu 12 czerwca 2006 r. – po prowadzonym od czerwca 2004r. postępowaniu przygotowawczym - akt oskarżenia, którym przypisała mi sprawstwo 18 przestępstw, w Krakowie, w okresie od stycznia 2003 r. do września 2005 r., za pośrednictwem dwóch stron internetowych.

Sąd Najwyższy przekazał sprawę przeciwko mnie do rozpoznania Sądowi Rejonowi w Dębicy – przez wgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sędzia tego Sądu Tomasz Kuczma wydał postanowienie o zwróceniu sprawy macierzystej Prokuraturze prokurator **R. Ridan**, kierowanej przez **P. Kosmatego** Prokuraturze Rejonowej Kraków Śródmieście – Wschód. Zarzucając autorce aktu oskarżenia niedopełnienie obowiązków, tj. niewykonanie żadnych czynności mających na celu zgromadzenie dowodów mających na celu ustalenie:

1. kto był rzeczywistym sprawcą przestępstw, które mnie przypisała,
2. gdzie popełniono przestępstwa, które mnie przypisała,
3. w jakim okresie popełniano przestępstwa, które mnie przypisała.

Prokurator R. Ridan zaskarżyła postanowienie prokurator R. Ridan, odmówiła Sądowi zgromadzenia dowodów.

Odmowę za zgodną z prawem uznał Sąd Okręgowy w Rzeszowie.

Sędzia Tomasz Kuczma sam zatem zgromadził doręczone mu – na jego wezwania – przez operatorów internetowych dowody... mojej niewinności, i w dniu 18 grudnia 2007 r. wydał... skazujący mnie wyrok.

Po tym, gdy wyrok sędziego T. Kuczmy został uchylony w całości na moją korzyść – przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie (w zakresie 16 przestępstw) oraz przez Sąd Najwyższy (w zakresie 2 przestępstw) - i sprawę przeciwko mnie zwrócono Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania, na sędzię referenta wyznaczono Beatę Stój.

Sędzia Beata Stój uznała – 15 marca 2011 r. – że ja jestem od stycznia 2003 roku niepoczytalny, przez następnych 5 lat prowadziła postępowanie, kierując mnie na badania psychiatryczne, i w dniu 15 marca 2016 r. wydała postanowienie kończące postępowanie przeciwko mnie (sygn. akt II K 407/13), powołując się na przesłankę ustania karalności przestępstw. Przypisała mi sprawstwo wszystkich 18 przestępstw, 16 prezentując w pkt. I postanowienia (podpunkty I.1 – I.16), i dwa w pkt. II (podpunkty II.17, II.18).

Ponieważ sędzia B. Stój wydała w dniu **14 czerwca 2013 r.** postanowienie, które zostało uchylone przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie postanowieniem z **27 sierpnia 2013 r.**, była od dnia 14 czerwca 2013 r. wyłączona od rozpoznawania sprawy przeciwko mnie, z mocy prawa określonego w art. 40§1 pkt 7 k.p.k. /„**Sędzia jest z mocy prawa wyłączony od udziału w sprawie, jeżeli: (...) 7) brał udział w wydaniu orzeczenia, które zostało uchylone; (...).**”/. co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439§1 pkt 1 k.p.k. /„**§ 1. Niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyla zaskarżone orzeczenie, jeżeli: 1) w wydaniu orzeczenia brała udział osoba nieuprawniona lub niezdolna do orzekania bądź podlegająca wyłączeniu na podstawie art. 40 wyłączenie sędziego z mocy prawa (judex inhabilis); (...)**”/.

Po tym, gdy sędzia B. Stój wydała w.w. postanowienie z 15 marca 2016 r., sygn.. at II K 407/13, kierowałem wnioski do:

1. rzeczników praw obywatelskich, Adama Bodnara, a następnie Marcina Wiącka /**Załącznik 2**/,
2. ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry,

wnioski o wniesienie kasacji na moją korzyść od jej postanowienia.

Informowałem w.w. adresatów wniosków, że sędzia B. Stój była od dnia 14.06.2013 r. wyłączona, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą.

RPO Adam Bodnar odmówił mi – pismem z 18 kwietnia 2017 r. - wniesienia kasacji.

Skutkiem kasacji wniesionej do Sądu Najwyższego przez ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobrę pismem z 11 czerwca 2019 r., w dniu 11 sierpnia 2020 r., w dniu 11 sierpnia 2020 r. Sąd Najwyższy wydał postanowienie, którym orzekł m.in. – powołując się na w.w. przesłankę określoną w art. 439§1 pkt 1 k.p.k. -

1. uchylić zaskarżone postanowienie w zakresie czynów opisanych w jego sentencji w punkcie I podpunkty 1-16 i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzyć postępowanie w tym zakresie;

2. oddalić kasację w pozostałym zakresie.”

Postanowienie sędzi Beaty Stój z 15 marca 2016 r. zostało, w zakresie zarzutów przypisanych mi w jego pkt. I, podpunkty I.1 – I.16, wyeliminowane z obrotu prawnego, ponieważ wydała je sędzia wyłączona z mocy prawa określonego w art. 40§1 pkt 7 k.p.k.

Funkcjonuje w obrocie prawnym w zakresie zarzutów przypisanych mi w jego pkt. II, podpunkty II.17, II.18.

Potwierdził to Rzecznik Praw Obywatelskich Marcin Wiącek – Załącznik x.

Po tym, gdy:

1. RPO Adam Bodnar odmówił mi - pismem z 18.04.2017 r. – wniesienia kasacji na moją korzyść od w.w. postanowienia sędzi B. Stój z 15 marca 2016 r.,
2. Sąd Najwyższy postanowieniem z 11 sierpnia 2020 r. uchylił postanowienie sędzi B. Stój z 15 marca 2016 r. w zakresie 16 zarzutów z pkt. I (podpunkty I.1 – i.16), pozostawiając w obrocie prawnym postanowienia zarzuty z pkt. II (podpunkty II.17, II.18),

od sierpnia 2023 r. kierowałem kolejne wnioski do RPO M. Wiącka o wniesienie do Sądu Najwyższego kasacji na moją korzyść od w.w. postanowienia.

RPO M. Wiącek dwukrotnie - pismami z 27 września 2023 r. i z 11 października 2023 r. - mi odmówił.

Skierowałem zatem kolejny wniosek do niego, pismem z 12 lutego 2024 r.

W dniu 13 czerwca 2024 r. odebrałem osobiście, w Biurze RPO, odpowiedź Rzecznika, tj. pismo do mnie z dnia 12 marca 2024 r.

głównego specjalisty w Zespole Prawa Karnego Biura RPO Patryka Gisztera – **Załącznik 3: „Warszawa, 12-03-2024 r.**

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Zespół Prawa Karnego

II.511.562.2023.PG

Pan Zbigniew Kękuś

/adres – ZKE/

Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, w związku z kierowaną przez Pana korespondencją dot. sprawy Sądu Rejonowego w Dębicy, II K 407/13, informuję uprzejmie, co następuje.

Postanowieniem z dnia 15.03.2016 r. wydanym w powyższej sprawie, umorzono prowadzone wobec Pana postępowanie karne co do 18 czynów, tj. w punkcie I postanowienia umorzono postępowanie co do 16 czynów, w punkcie II co do 2 czynów.

Podstawę umorzenia stanowiło przedawnienie karalności.

Na skutek kasacji Prokuratora Generalnego wywiezionej od wskazanego wyżej orzeczenia w zakresie jego punktu I (obejmującego 16 czynów) postanowieniem z dnia 11.08.2020 r., IV KK 334/19, Sąd Najwyższy uznając za zasadny zarzut kasacji co do obrazy art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiącej jednocześnie bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439§1 pkt 1 k.p.k., uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Dębicy w części umarzającej postępowanie karne w stosunku do 16 czynów objętych zaskarżoną częścią orzeczenia i jednocześnie jako orzeczenie następcze również orzekł o umorzeniu postępowania w za kresie tychże czynów z uwagi na przedawnienie karalności.

Tym samym Sąd Najwyższy stwierdził, że jakkolwiek umorzenie postępowania karnego przeciwko Panu wobec przedawnienia karalności wszystkich czynów było jako takie zasadne w realiach sprawy, to z uwagi na wystąpienie w sprawie przesłanki obligatoryjnego wyłączenia sędziego od orzekania co do części czynów, objętych punktem I postanowienie SR w Dębicy, należało wydać orzeczenie kasatoryjne co do tej części wskazanego postanowienia, i następnie ponownie postępowanie umorzyć już na forum Sądu Najwyższego jednocześnie w pisemnym uzasadnieniu wydanego przez siebie orzeczenia, Sąd Najwyższy wskazał, że dalej idące wnioski, co do ew. umorzenia w oparciu o przesłankę z art. 17§1 pkt 1 k.p.k. (względnie uniewinnienia), czego – jak się zdaje domagał się Pan lub nadal domaga – nie znajdują zakotwiczenia w faktach jak i w prawie.

W konsekwencji orzeczenie Sądu Najwyższego, kwestionowane przez Pana postanowienie Sądu Rejonowego w Dębicy umarzające postępowanie wobec przedawnienia karalności, funkcjonuje w obrocie prawnym tylko częściowo, tj. w swoim punkcie II co do 2 spośród 18 czynów, przy tym zwrócić uwagę należy, że co do tych dwóch czynów Sąd Najwyższy nie dopatrył się z urzędu występowania przesłanki iudex inabilis, nadto kasacja prokuratorska podnosząca wskazany zarzut także nie była skierowana przeciwko rozstrzygnięciu zawartemu w punkcie II postanowienia SR w Dębicy. Tak określona konfiguracja procesowa jest – jak wywieść można z treści analizowanej dokumentacji – wynikiem kilkukrotnego rozpoznawania Pańskiej sprawy w różnych instancjach sądowych przy jednoczesnym wyłączaniu niektórych czynów do odrębnego postępowania i następnie ponownego łączenia ich do wspólnego rozpoznania, co skutkowało wystąpieniem okoliczności, że co do niektórych czynów zaktualizowała się przesłanka iudex inabilis (wobec powtórnego orzekania co do tych czynów przez Sąd w tym samym składzie), co do innych zaś – nie. Przyjmując czysto hipotetycznie, że w stosunku do pozostającej w obrocie prawnym części postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (tj. punktu II umarzającego postępowanie co do 2 czynów) wywiezioną zostałaby kasacja, którą Sąd Najwyższy by uwzględnił, rozstrzygnięcie jakie zapadłoby po wydaniu orzeczenia kasatoryjnego byłoby jakościowo tożsame z potencjalnie skarżonym kasacją postanowieniem SR w Dębicy, tj. umarzałoby postępowanie wobec przedawnienia karalności (tak jak miało to miejsce w sprawie II KK 334/19).

Wskazać należy zatem, że aktualnie podnoszona przez Pana argumentacja – we fragmentach relevantnych dla przedmiotu rozważań – nie wnosi nic do sprawy i nie stanowi o zaistnieniu okoliczności mogących rzutować na zmianę dotychczasowego stanowiska odmownego co do wywieżenia kasacji, a przedstawionego Panu w pismach z dnia 27.09.2023 r. oraz 11.10.2023 r.

Mając na uwadze przedstawione racje, informuję uprzejmie, że dalsze działania w omówionej sprawie nie będą podejmowane przez Rzecznika Praw Obywatelskich, co powoduje, iż ewentualna kolejna Pana korespondencja niepodnosząca nowej argumentacji bądź faktów, może zostać pozostawiona bez odpowiedzi.

Z poważaniem

Patryk Giszter

Główny specjalista

/-wydano i podpisano elektronicznie/

W podsumowaniu informacji podanych w w.w. piśmie z 12 marca 2024 r. - sporządzonym z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich - wskazać należy, że Rzecznik:

- I. uznał, że sędzia referent w sprawie karnej przeciwko mnie Sądu Rejonowego w Dębicy o sygn. akt II K 407/13 Beata Stój, w dniu 15 marca 2016 r., gdy wydała postanowienie kończące postępowanie:

1. była wyłączona, z urzędu, od rozpoznawania sprawy

i jednocześnie:

2. nie była wyłączona, z urzędu, od rozpoznawania sprawy,

co jest oczywistym absurdem.

- II. poświadczyl, że zachodzą prawne przesłanki do wniesienia kasacji na moją korzyść w zakresie 2 przestępstw, z pkt. II postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (SSR Beata Stój) z 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13,
- III. poświadczyl, że Sąd Najwyższy uwzględni kasację jak w pkt. 1, jeśli takowa zostanie wniesiona.

Rzecznik Praw Obywatelskich wie, że może wnieść kasację, wie, że jeśli ją wniesie, to Sąd Najwyższy ją rozpozna, ale jej nie wniesie, bo – Załącznik 3: „(...) rozstrzygnięcie jakie zapadłoby po wydaniu orzeczenia kasatoryjnego byłoby jakościowo tożsame z potencjalnie skarżonym kasacją postanowieniem SR w Dębicy, tj. umarzałoby postępowanie wobec przedawnienia karalności (tak jak miało to miejsce w sprawie II KK 334/19).”

Czyż to nie potwierdzenie okrutnego, nieludzkiego traktowania mnie przez rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka?

Rzecznik praw obywatelskich Marcin Wiącek wie, co orzeknie Sąd Najwyższy!

A przecież:

1. sądy w Polsce – w tym Sąd Najwyższy – są niezależne i niezawisłe,
2. orzeczenie kasatoryjne Sądu Najwyższego, w sprawie postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13, w której o wniesienie kasacji kieruję wnioski do Rzecznika Praw Obywatelskich będzie zależało od wniosków złożonych przez Rzecznika Marcina Wiącka w kasacji oraz uzasadnienia, jakie dla nich przedstawi.

W związku z w.w. wizjonerskim oświadczeniem RPO z pisma do mnie z 12 marca 2024 r., skierowałem pismo z 2 grudnia 2024 r. do RPO Marcina Wiącka złożyłem m.in. – Załącznik 4: „Marcin Wiącek Rzecznik Praw Obywatelskich Al. Solidarności 77 00-090 Warszawa Sygn. akt: II.511.562.2023.PG

I. Zawiadomienie, że (...) 2. 1. będzie mnie satysfakcjonowało rozstrzygnięcie kasatoryjne Sądu Najwyższego, które przedstawił główny specjalista w Zespole Prawa Karnego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Patryk Giszter w sporządzonym z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich piśmie do mnie z dnia 12 marca 2024 r., II.511.562.2023.PG /Załącznik 1/,

Źródło: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo Zbigniewa Kękusia do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka z 2 grudnia 2024 r. – **Załącznik 4**

Pismo to wysłałem przesyłką listową poleconą nr (00)559007734895302012, która wpłynęła do Biura RPO 3 grudnia 2024 r. Ponieważ rzecznik M. Wiącek nie odpowiadał, pismem z **5 maja 2025 r.** /data wpływu 6 maja/ przypomniałem mu o złożeniu w.w. pisma z 2 grudnia 2024 r.

Ponieważ rzecznik M. Wiącek nie odpowiadał, pismem z **5 września 2025 r.** (data wpływu 9 września) zawiadomiłem go, że po odpowiedź na wnioski skierowane pismem do niego z grudnia 2024 r. /**Załącznik 4**/, stawię się w Biurze RPO w dniu 11 września. Stawiłem się zgodnie z zapowiedzią.

Poprosiłem o spotkanie z pracownikiem Biura RPO pełniącym dyżur.

Spotkała się ze mną ekspert prawny Agnieszka Grzešek.

Poprosiła mnie, żebym się uzbroidł w cierpliwość.

Poprosiłem o sporządzenie Protokołu z naszego spotkania.

Ekspert A. Grzešek sporządziła Protokół z przyjęcia interesanta – **Załącznik 5: „II.511.562.2023 Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich PROTOKÓŁ**

z przyjęcia interesanta

11.09.2025 r.

Zbigniew Kękuś /adres – ZKE/

PRZEDMIOT SPRAWY

W DNIU 11.09.2025 r. w godzinach przyjęć Interesantów w BRPO stawił się p. Zbigniew Kękuś i oświadczył, że:

„Stawiłem się w związku ze sprawą prowadzoną przez Zespół Prawa Karnego Pana dr hab. Marcina Wiącka do sygn. akt II.511.562.2023.PG. Spotkałem się z panią Agnieszką Grzešek, ekspertem prawnym w BRPO i poprosiłem o wydanie mi odpowiedzi na pisma, które skierowałem do RPO 02.12.24 r. (data wpływu: 03.12.2024 r.) i ponownym pismem z 05.05.2025 r. (data wpływu: 06.05.2025 r.). Poinformowałem Panią Agnieszkę Grzešek, że z powodu braku odpowiedzi na ww. pisma skierowałem kolejne pismo do RPO p. Marcina Wiącka z 05.09.2025 r. (data wpływu: 09.09.2025 r.) informując tym pismem adresata o moim stawiennictwie w BRPO 11.09.2025 r. celem uzyskania odpowiedzi. Ww. pismem z 05.09.2025 r. poinformowałem także RPO p. Marcina Wiącka, że w przypadku nieuczynienia zadość mojemu wnioskowi z ww. pism z 02.12.2024 r., 05.05.2025 r. i 05.09.2025 r. rozpocznę w dniu 11.09.2025 r. protest przed BRPO w Warszawie w formach przedstawionych w tym piśmie, w tym, że będzie to protest prowadzony całodobowo. Pani Agnieszka Grzešek poprosiła mnie o cierpliwość, wyjaśniając, że ze względu na obszerność moich pism, referent sprawy do sygn. akt II.511.562.2023.PG będzie się musiał z nimi zapoznać i zostanie mi doręczona odpowiedź, w tym wyjaśnienie dlaczego nie otrzymałem jej wcześniej. W związku z powyższym oraz w związku z przekazaną mi informacją, informuję że ww. pismami z 02.12.2024 r., 05.05.2025 r. 05.09.2025 r. złożyłem, a następnie ponawiałem wnioski o wniesienie przez RO kasacji na moją korzyść od prawomocnego postanowienia sędzi SR w Dębicy Beaty Stój z 15.03.2016 r. kończącego postępowanie karne przeciwko mnie prowadzone do sygnatury akt II K 407/13. Chodzi o dwa zarzuty z ww. postanowienia przedstawione w pkt. II, podpunkt II.17 i II.18. W związku z informacją przekazaną i przez panią Agnieszką Grzešek (tj. prośbą o uzbrojenie się w cierpliwość) informuję, że ponawiam mój wniosek jak wyżej o wniesienie kasacji, powołaniem się na stanowisko zaprezentowane przez głównego specjalistę Zespołu Prawa Karnego BRPO Patryka Gisztera w piśmie do mnie z 12.03.2024 r., sygn. sprawy II.511.562.2023.pg. tj. „Przyjmując czysto hipotetycznie, że w stosunku do pozostającej w obrocie prawnym części postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (tj. punktu II umarżającego postępowanie co do 2 czynów) wywiezioną zostałaby kasacja, którą Sąd Najwyższy by uwzględnił, rozstrzygnięcie jakie zapadłoby po wydaniu orzeczenia kasacyjnego byłoby jakościowo tożsame z potencjalnie skarżonym kasacją postanowieniem SR w Dębicy, tj. umarzałoby postępowanie wobec przedawnienia karalności (tak jak miało to miejsce w sprawie IV KK 334/19.” Główny specjalista Patryk Giszter poświadczył w ww. piśmie, że w przypadku postępowania SR w Dębicy II K 407/13 zachodzą przesłanki do wniesienia kasacji na moją korzyść w zakresie zarzutów z pkt. II, podpunkty II.17 i II.18. Potwierdził także, że jeśli zostanie wniesiona kasacja jak wyżej to Sąd Najwyższy ją rozpozna. W związku z powyższym ponawiam wnioski jak w pkt. II.1 i III mojego pisma do RPO Marcina Wiącka z 02.12.2024 r. Informuję, że w przypadku postępowania SR w Dębicy do sygn. akt II K 407/13 zachodzi także w zakresie przestępstw z pkt. II.17 i II.18 postanowienia z 15.03.2016 r. bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 par 1 pkt 1 kpk – to znaczy sędzia referent Beata Stój była w dniu orzekania, 15.03.2016 r., wyłączona z mocy prawa określonego w art. 40 par 1 pkt 7 kpk. Informuję, że w piśmie do mnie 18.04.20217 r. /2017 r. – ZKE/ sygn. akt II.511.1223.2014.K.Ku, sporządzonym w związku z ww. postanowieniem sędzi Beaty Stój z 15.03.2016 r., dyrektor Zespołu Prawa Karnego Marek Łukaszuk podał m.in. „Analiza akt sprawy nie wskazuje, aby sąd dopuścił się obrazy prawa w sposób stanowiący bezwzględną podstawę odwoławczą ani też w inny sposób, który miałby istotny wpływ na treść orzeczenia.”

Oczywisty wniosek z ww. stanowiska dyrektora Marka Łukaszuka, że gdy sąd dopuści się obrazy prawa w sposób stanowiący bezwzględną podstawę/przyczynę odwoławczą, jest obowiązkiem stojącego na straży praw i wolności człowieka i obywatela RPO wnieść kasację od orzeczenia w przypadku którego doszło do obrazy ww. prawa. Wniesienie kasacji przez RPO Marcina Wiącka w zakresie pkt. II, podpunkty II.17 i II.18 postanowienia sędzi Beaty Stój z 15.03.20216 r. /2016 r. – ZKE/ sygn. akt II K 407/13 jest istotne z punktu widzenia przestrzegania najważniejszej zasady państwa prawnego to znaczy praworządności. Jest też bardzo ważne dla mnie z tej przyczyny że będąc wyłączoną z mocy prawa określonego w art. 40 par 1 pkt 7 kpk od dnia 14.06.2013 r. sędzia Beata Stój kontynuując postępowanie m.in. wydała postanowienie w dniu 25.04.2015 r. o pozbawieniu mnie wolności przez zatrzymanie mnie przez Policję i doprowadzenie w dniu 07.05.2014 r. na przymusowe badania psychiatryczne do aresztu śledczego przy ul. Montelupich w Krakowie. W wykonaniu tego postanowienia oraz towarzyszącego mu nakazu zatrzymania zostałem zatrzymany przez Policję w dniu 05.05.2014 r. na 48 godzin, a zatrzymanie wiązało się ze szczególnym udrczeniem, w tym m.in. podczas zatrzymania mnie w KWP w Krakowie zostałem dwukrotnie zmuszony do rozebrania się do naga, wykonania przysiadów i poddanie się innym oględzinom. Zostałem też doprowadzony w dniu 07.05.2014 r. na przymusowe badania psychiatryczne. Będąc wyłączoną od 14.06.2013 r. sędzia Beata Stój wydawała liczne nakazy poszukiwania mnie przez Policję oraz kierowała wezwania do mnie do stawiennictwa na posiedzenia w przedmiocie orzeczenia o pozbawieniu mnie wolności przez poddanie mnie obserwacji psychiatrycznej. Wydała także postanowienie z 14.04.2015 r. o poddaniu mnie obserwacji psychiatrycznej, uchylone następnie przez SO w Rzeszowie. Wnoszę o złożenie przez RPO w kasacji jak wyżej wniosku o uniewinnienie mnie od przestępstw przypisanych mi w pkt. II, podpunkty II.17 i II.18. Dowody uzasadniające ten wniosek dołączyłem do pisma z dnia 02.12.2024 r. do RPO Marcina Wiącka i są to m.in.:

1. Pismo operatora internetowego Wirtualna Polska z 06.07.2007 r.
2. Pismo operatora internetowego Wirtualna Polska z 06.08.2007 r.
3. Pismo operatora internetowego INTERIA.PL z 01.10.2007 r.

4. Pismo Prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca Krzysztofa Łapaja z 15.03.2007r. (data wpływu: 19.03.2027 r. /2007 r. – ZKE/.

W odniesieniu do przestępstwa przypisanego mi w pkt. II, podpunkt II.17 postanowienia z 15.03.2016 r. z art. 226 par 3 kk penalizującego znieważenie konstytucyjnego organu RP, w uzasadnieniu do wniosku o złożenie wniosku o uniewinnienie mnie podaje, że w kolejnych wydaniach „Komentarza do kodeksu karnego” wydawanych pod redakcją naukową prof. Dr hab. Andrzeja Zolla, RPO nie jest wskazywany jako konstytucyjny organ RP. Nie wolno mnie było zatem ścigać z art. 226 par 3 kk. Informuję, że w związku z faktem że nie otrzymałem do dnia 11.09.2025 r. odpowiedzi na ww. pismo z 02.12.2024 r. po odpowiedź na nie oraz na wnioski przedstawione w niniejszym protokole stawię się w BRPO w dniu 18.09.2025 r. po godz. 12:30 i jeśli nie otrzymam kserokopii kasacji jak w moich wnioskach rozpocznę prowadzenie protestu głodowego polegającego na tym, że nie będę jadł, będę pił. Po tygodniu, tj. od 25.09.2025 r. zaprzestane również picia.

11.09.2025 r. Agnieszka Grzešk

SPOSÓB ZAŁATWIENIA SPRAWY:

Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

Jeden egzemplarz wydano Interesantowi dnia 11.09.2025 r.

11.09.2025 r. Agnieszka Grzešk

11.09.2025 r. Zbigniew Kękuś

Złożyłem do w.w. Protokołu – po raz... siódmy - wniosek do RPO Marcina Wiącka o wniesienie kasacji na moją korzyść od postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z 15 marca 2016 r.

Pismem z 12 września 2025 r. do RPO Marcina Wiącka złożyłem – Załącznik 6: „Marcin Wiącek Rzecznik Praw Obywatelskich Al. Solidarności 77 00-090 Warszawa Sygn. akt: II.511.562.2023.PG Dotyczy:

- I. Zawiadomienie o moim stawiennictwie w dniu 18 września 2025 r. /czwartek/, po godz. 12:30, w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich, po odpowiedź na wnioski jak w pkt. II.1 III mojego pisma z dnia 2 grudnia 2024 r. /data wpływu 3 grudnia 2024 r./ do Rzecznika Praw Obywatelskich w tym - Załącznik 1: „(...) II. Wniosek (czwarty) o wniesienie, bez dalszej zbędnej zwłoki, nie później niż do dnia 17 grudnia 2024 r., do Sądu Najwyższego, kasacji na moją korzyść w zakresie punktu II, podpunkty II.17, II.18 prawomocnego postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., kończącego postępowanie karne przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13 /Załącznik 6/.”
- II. Zawiadomienie, że podczas stawiennictwa w Biurze RPO w dniu 18 września 2025 r. br. poproszę o:
  1. spotkanie z urzędnikiem Biura RPO pełniącym dyżur,
  2. sporządzenie i wydanie mi protokołu mojego spotkania z urzędnikiem Biura RPO jak w pkt. II.1.
- III. Wniosek, w przypadku kolejnej odmowy adresata niniejszego pisma wniesienia kasacji na moją korzyść od prawomocnego postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., kończącego postępowanie do sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10, II K 687/13 /, o wydanie mi w dniu 18 września 2025 r. sporządzone na piśmie wyjaśnienie - z czytelnym podpisem autora - w tym:
  1. podanie przyczyny odmowy,
  2. podanie podstaw prawnych odmowy.
- IV. Zawiadomienie, że w przypadku odmowy przez Rzecznika Praw Obywatelskich:
  1. wydania mi w dniu 18 września 2025 r. kserokopii kasacji wniesionej przez Rzecznika do Sądu Najwyższego jak w pkt. I /oraz w pkt. II.1, III pisma do RPO z 2 grudnia 2024 r. - Załącznik 1/.
  2. złożenia w kasacji jak w pkt. I wniosku o uniewinnienie mnie od zarzutów przypisanych mi w pkt. I, podpunkty II.17, II.18 postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., rozpocznę w dniu 18 września br., przed Biurem RPO w Warszawie, al. Solidarności 77, protest całodobowy, polegający na tym, że:
    1. w okresie od 18 września do 25 września, godz. 14:00 będę prowadził protest głodowy polegający na tym, że nie będę jadł, będę pił wodę i soki,
    2. od dnia 2 października września, godz. 14:00 zaprzestane także picia.
- V. Wniosek o humanitarne traktowanie mnie przez Rzecznika Praw Obywatelskich oraz personel Biura RPO podczas protestu jak w pkt. IV - mam 67 lat (ur. 02 maja 1958 r.) - w tym o wyrażenie zgody na:
  1. korzystanie przeze mnie z toalety w Biurze RPO,
  2. ładowanie przeze mnie telefonu komórkowego w Biurze RPO, celem umożliwienia mi kontaktu z rodziną.
- VI. Zawiadomienie, że gdy w okresie od 30 maja do 15 czerwca 2011 r. prowadziłem protest głodowy przed Prokuraturą Generalną w Warszawie, celem uzyskania kasacji Prokuratora Generalnego na moją korzyść od prawomocnego wyroku sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kuczmy z 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06 /następnie II K 854/10, II K 687/13 II, K 407/13/, prokurator generalny Andrzej Seremet wyraził zgodę na:
  1. korzystanie przeze mnie z toalety w Prokuraturze Generalnej,
  2. ładowanie przeze mnie baterii telefonu komórkowego w Prokuraturze Generalnej.
- VII. Zawiadomienie, że w przypadku pozbawienia mnie wolności z powodu prowadzenia protestu jak w pkt. IV, będę prowadził w miejscu, w którym zostanie umieszczony (szpital, areszt itp.) protest głodowy - nie będę jadł ani pił - do czasu doręczenia mi kserokopii kasacji jak w pkt. I.
- VIII. Zawiadomienie, że skan niniejszego pisma zostanie zamieszczony w Internecie, w tym na stronie

<http://popierwszopolak.pl/>

(...) Zbigniew Kękuś

Pismo jak wyżej wysłałem przesyłką listową poleconą nr (00)859007734410856700, która wpłynęła do Biura RPO w dniu 15 września.

RPO Marcin Wiącek broni sędzi Beaty Stój – argumentem, że Rzecznik nie wniesie kasacji, bo... wie, jakie będzie orzeczenie kasatoryjne Sądu Najwyższego /Załącznik 3/ - ponieważ ta, będąc od dnia **14 czerwca 2013 r.** wyłączona z mocy prawa określonego w art. 40§1 pkt 7 k.p.k. od rozpoznawania sprawy przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13, wydała w dniu **25 kwietnia 2014 r.** **postanowienie o pozbawieniu mnie wolności przez zatrzymanie mnie na czas nieprzekraczający 48 godzin i doprowadzenie pod przymusem na badania psychiatryczne - Załącznik 7.**

W następstwie w.w. postanowienia, w dniu **28 kwietnia 2014 r.** wydała Policji – Komisariat Policji IV w Krakowie – nakaz zatrzymania mnie – Załącznik 8.

W wykonaniu w.w. nakazu zostałem pozbawiony wolności, tj. zatrzymany przez Policję w dniu 5 maja 2014 r., co potwierdza Protokół Zatrzymania Osoby – Załącznik 9.

Pozbawiono mnie wolności na prawie 48 godzin.

Z tej przyczyny w dniu 13 czerwca 2025 r. złożyłem w Komisariacie Policji IV w Krakowie ustne zawiadomienie o popełnieniu przez sędzię Beatę Stój przestępstw z art. 231 §1 i §2 k.k. oraz z art.189§1 i §3 k.k. – **Załącznik 10**.

Informuję:

- artykuł 231 k.k.: „**§ 1. Funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.**
§ 2. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.”
- artykuł 189 k.k.: „**§ 1. Kto pozbawia człowieka wolności, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.**
(...) § 3. Jeżeli pozbawienie wolności, o którym mowa w § 1–2a, łączyło się ze szczególnym udręczeniem, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 5 do 25.”

Pozbawienie mnie przez wyłączoną z mocy prawa sędzię Beatę Stój wolności łączyło się ze szczególnym udręczeniem.

Na czym polegało podałem do:

- zawiadomienia z 13 czerwca 2025 r. o popełnieniu przez sędzię B. Stój przestępstw – **Załącznik 10**,
- sporządzonego przez eksperta prawnego Biura RPO Agnieszkę Grześk Protokołu z przyjęcia interesanta – **Załącznik 5**.

Artykuł 306§3 k.p.k. stanowi: „**Jeżeli osoba lub instytucja, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, nie zostanie w ciągu 6 tygodni powiadomiona o wszczęciu albo odmowie wszczęcia śledztwa, może wnieść zażalenie do prokuratora nadzrędnego albo powołanego do nadzoru nad organem, któremu złożono zawiadomienie.**”

Mimo, że zawiadomienie o popełnieniu przez sędzię B. Stój przestępstwa złożyłem 13 czerwca br., do dnia wysłania niniejszego e-mail'a nie otrzymałem postanowienia o wszczęciu lub odmowie śledztwa.

W związku z powyższym, pismem z 25 sierpnia 2025 r. skierowanym o ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego Waldemara Żurka złożyłem wniosek o jego interwencję.

Pomny:

- moich osobistych od ponad 20 lat doświadczeń z prokuratorami, sędziami, rzecznikami praw obywatelskich – żydem RPO Andrzejem Zollem, który dwukrotnie złożonymi zeznaniami uczynił mnie przestępcą w.w. wyrokiem sędziego Tomasza Kuczmy z 18 grudnia 2007 r., oraz kolejnymi, broniącymi interesu sędzi B. Stój i RPO A. Zolla, w tym traktującym mnie okrutnie i nieludzko RPO Marcinem Wiąckiem,
- okoliczności pozbawienia życia ofiary niedopełnienia obowiązków prokuratorów i sędziów śp. Claudiu Crulica /**Załącznik 1**/, tj. wiedząc, jak prokuratorzy i sędziowie niszczą ofiary niedopełnienia obowiązków o możliwości prowadzenia przeze mnie od dnia 18 września br. protestu głodowego przed Biurem broniącego sędzi Beaty Stój i byłego RPO Andrzeja Zolla (pkt II.17 postanowienia sędzi B. Stój z 15.03.2016 r.) Rzecznika Praw Obywatelskich Marcina Wiącka, oraz o jego przyczynach, zawiadomiłem pismami z 14 września:

- prezydenta **Karola Nawrockiego**; przesyłka listowa polecona nr (00)859007734128265139, odebrana w urzędzie pocztowym, **16 września**, Placówka Poczтовая Warszawa 133 – **Załącznik 11**
- marszałka Sejmu **Szymona Hołownię**; przesyłka listowa polecona nr (00)859007734128265146, odebrana w urzędzie pocztowym, **16 września**, Placówka Poczтовая Warszawa 133 – **Załącznik 12**
- marszałek Senatu **Małgorzatę Kidawę-Błońską**; przesyłka listowa polecona nr (00)859007734128265153, doręczona 17 września, Placówka Poczтовая Warszawa 1 – **Załącznik 13**
- prezesa Rady Ministrów, **Donalda Tuska**; przesyłka listowa polecona nr (00)859007734128265160, odebrana w urzędzie pocztowym, **16 września**, Placówka Poczтовая Warszawa 133 – **Załącznik 14**
- prezydenta m. st. Warszawa **Rafała Trzaskowskiego**; przesyłka listowa polecona nr (00)859007734128265177, doręczona 17 września, Placówka Poczтовая Warszawa 1 – **Załącznik 15**
- komendanta stołecznego Policji **insp. Dariusza Walichnowskiego**; przesyłka listowa polecona nr (00)859007734128265184, doręczona **16 września**, Placówka Poczтовая Warszawa 47 – **Załącznik 16**
- prokuratora rejonowego Warszawa Śródmieście **Agnieszkę Malyszkę**; przesyłka listowe polecona nr (00)859007734128265191, doręczona **16 września**, Placówka Poczтовая Warszawa 1 – **Załącznik 17**
- ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego **Waldemara Żurka**; przesyłka listowa polecona nr (00)859007734128265207, doręczona **16 września**, Placówka Poczтовая Warszawa W 101 – **Załącznik 18**

Okrutny mściwy żyd, prof. Andrzej Zoll, przez dwa lata niedopełniał jego konstytucyjnych i ustawowych obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich wobec mnie i moich małoletnich dzieci, aby potem złożyć przed sędzią Tomaszem Kuczma obciążające mnie, czyniące mnie finalnie przestępcą zeznania /**Załącznik 19**/ - skarżyć się na mnie, że go znieważałem – w sprawie, w której w jego przypadku ścigano mnie z art. 226§3 k.k. za czyn, który według jego od... kilkunastu lat nauczania – kolejne edycje Komentarza do kodeksu karnego pod redakcją naukową A. Zolla – nie był przestępstwem z art. 226§3 k.k.

Więcej na tematy przedstawione w niniejszym e-mail'u w materiałach umieszczonych na mojej stronie internetowej

<http://popierwszopolak.pl/> w tym w filmach:

- „**Z. Kękuś PPP 613 Nienawiść RPO M. Wiącka? Wojna talmudycznych ze światem. Prowokatorzy. Lokaje-D.Tusk**” – <https://rumble.com/v6yz2gk-z.-kku-ppp-613-nienawi-rpo-m.wicka-wojna-talmudycznych-ze-wiatem.-prowokato.html>
<https://www.youtube.com/watch?v=hexUE7EuhvY>
- „**Z.Kękuś PPP 612 Żydz i „tuski” je*ią Polaków - na przykładzie dr. Z.Kękusia. A.Dudy Polin - Gaza**” - <https://gloria.tv/post/KVSEuGs84Due2sgFgkcfJV7NR>
<https://www.youtube.com/watch?v=fLQYxYD-kMM>

Ciekaw jestem skutków mojego stawiennictwa 18 września w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich.

Nad sędzią Beatą Stój – autorką dotkniętych nieważnością, postanowienia z 25 kwietnia 2014 r. /**Załącznik 7**/ i nakazu zatrzymania z 28 kwietnia 2014 r. /**Załącznik 8**/, bo sędzia Beata Stój była wyłączona z rozpoznawania sprawy przeciwko mnie od **14 czerwca 2013 r.** – 11 lat temu rozłożono parasol ochronny. Od tego czasu przekazują go sobie kolejni jej obrońcy, sympatycy, sprzymierzeńcy, „ochroniarze”.

We wrześniu 2023 roku dołączył do nich rzecznik praw obywatelskich Marcin Wiącek, który wie, że:

1. może – musi, bo zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza – wnieść kasację do Sądu Najwyższego od postanowienia sędzi B. Stój z 15 marca 2016 r.,
  2. gdy wnieść kasację, to ją Sąd Najwyższy rozpozna,
- ale jej nie wnosi – milczy, gdy kieruję kolejne wnioski do niego, zmusza mnie w ten sposób do stawiennictwa w jego Biurze RPO, bo... wie, jakie orzeczenie wyda niezależny, niezawisły Sąd Najwyższy – Załącznik 3.
Ciekawe, skąd wie, od 12 marca 2024 r. /Załącznik 3/ RPO Marcin Wiącek, co orzeknie Sąd Najwyższy, i dlaczego nie chce zweryfikować, czy się nie myli... ?

Jeśli rzecznik praw obywatelskich Marcin Wiącek dalej będzie ochraniał sędzię Beatę Stój, a ja z tego powodu będę prowadził od 18 września protest przed kierowanym przez niego Biurem RPO w Warszawie, będę rozdawał ulotkę – Załącznik 20.

Z poważaniem,

dr Zbigniew Kękuś